

LIST IZ MARKOVCEV

ISSN 1580-3554

Glasilo občine Markovci Leto 10, št. 4 - julij 2009

Najboljši učenci na sprejemu pri županu

Tudi letos je župan Franc Kekec ob zaključku šolskega leta pripravil slovesen sprejem za 60 najboljših učencev Osnovne šole Markovci. Župan je osnovnošolcem čestital za uspeh in jim izročil spominska knjižna darila.

Župan Kekec je prvi generaciji 60 najboljših učencev od 4. do 9. razreda Osnovne šole Markovci, ki ob zaključku šolskega leta niso bili več ocenjeni z odličnim uspehom, na

sprejemu v slavnostni dvorani občine Markovci iskreno čestital za dosežene uspehe in jih spomnil na dejstvo, da je znanje naše največje bogastvo, zato se je treba nenehno učiti in izpopolnjevati, pogosto celo vse svoje življenje. Ob tej priložnosti se je za dosežene uspehe zahvalil tudi vsem učiteljem in vodstvu šole.

Vsakemu izmed učencev je osebno čestital in izročil spominsko knjižno darilo ter zaže-

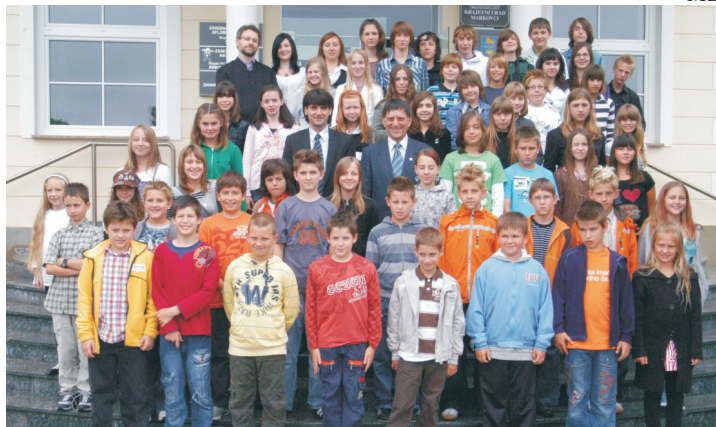
lel prijetne počitnice in uspešno nadaljnje izobraževanje. V imenu vseh letošnjih izjemnih učencev se je za sprejem zahvalil ravnatelj OŠ Markovci Ivan Štrafela ter ob tem izrazil zadovoljstvo nad tako velikim številom uspešnih učencev, ki so zagotovo dobra osnova za bodoče kadre na raznih področjih, širši skupnosti pa trdno zagotovilo za uspešne in vsestranske razvojne možnosti.

MZ

Župan Franc Kekec je učencem z zelo dobrim uspehom najprej čestital ...

Foto: Martin Ozmec

... nato pa je sledila še skupinska fotografija za spomin.

Foto: Martin Ozmec

Od vrtca se poslavljam, saj v šolo zdaj gremo

Foto: Laura

»Mi smo mini maturanti, v šolo bomo kmalu šli. Pridno bomo se učili, da en in dva je tri!«

Tako je v torek, 16. junija, zapelo dvajset mini maturantov in se poslovilo od prijateljev v vrtcu in od vzgojiteljic.

Z glasnim žvižgom piščalk so naznanili slovo od vrtca tudi g. ravnatelju in mu zaupali, da se šole že zelo veselijo. Seveda se niso mogli odreči tudi obisku svojih bodočih učiteljic. Pomembno novico, da se od vrtca poslavlja, so sporočili tudi g. županu, s katerim so sproščeno poklepetali, mu zapeli in se posladkali.

Da se čas vrtca izteka, so otroci sporočili tudi staršem na popoldanskem, še zadnjem srečanju v vrtcu. Otroci so se poslovili od pomembnega predšolskega obdobja, že v jeseni bodo postali čisto pravi šolarji.

Dragi šolarčki - naj vam nova pot podari mnogo znanja in lepih doživetij.

Cvetka Ferčič, vzgojiteljica

Adijo, OŠ Markovci!

Minilo je še eno šolsko leto in z njim se poslavlja še ena generacija učencev. Letos je osnovnošolsko obveznost končalo 33 učencev, ki bodo svoje znanje nadgrajevali na splošnih in strokovnih gimnazijah, srednjih strokovnih in tehniških šolah ter poklicnih šolah.

Foto: Laura

Prijetne počitnice!

Celo leto smo jih čakali. Nekateri so si jih privoščili že skozi leto, a sedaj so tukaj za vse nas - šolarje, dijake in študente. Smo sredi poletnih počitnic, ki jih vsi "obiskovalci" kakršnekoli šole čakamo celo leto. Že res, da morda počitnikujemo v času jesenskih ali zimskih počitnic in da imamo nekoliko več časa v času božiča in 1. maja. Vseeno vsi ti prosti dnevi ne nadomestijo dveh, za študente celo treh, brezskrbnih mesecev, ko si privoščimo vsaj malo ležanja v travi in držanja vseh štirih od sebe ...

Zanimivo je, da o zasluženih počitnicah ne razmišljamo toliko čez leto, kot pred zaključkom šolskega/študentskega leta. Ravno v tem času je potrebno mnogo učenja, predvsem pa volje, da nam vse skupaj uspe, kot si želimo. Marsikdaj je zmanjka, še posebej ob koncu tedna, ko toplo sonce kar vabi v naravo in na kolo - knjige pa vseeno počakajo. Tolažiti se je mogoče z marsičem. Dober napotek je vsekakor ta, da se je vredno potruditi in nameniti 3 tedne za kasnejše 3 mesece počitnikovanja. Za osnovnošolce omenjena stvar mogoče ni tako sporna, dijaki in študentje pa to prav dobro občutimo. Še posebej, če določenega izpita ne opraviš. Seveda obstaja druga in tretja možnost ..., a se je lepo "rešiti" vsega pred poletjem. Ko z vsemi močmi dosežemo to, kar smo si zaželeli, mirno pospravimo knjige in zvezke, ki bodo ponovno prišli prav že za tri mesece ...

Da bomo lahko plačali najemnino študentskega doma ali stanovanja, da bomo lahko kupili novo garderobo in vse potrebno za študij, pa smo študenti primorani čez poletje tudi kaj delati. Študentski servisi, v katere smo vključeni domala vsi študenti, ponujajo pester izbor del. Pogoji in urne postavke so različni; če izkažeš pridnost in poštenost, lahko v delu prav hitro uspeš. Tako se izpolni znana besedna zveza: zabavno in koristno hkrati.

Kakorkoli že, še vedno nam ostane tisti del časa, ki ga namenimo samemu sebi. Bodisi je to pred televizijo, bodisi sobotna noč v disku, bodisi senca pod drevesom. Vse lepo pa rado hitro mine in tako bosta, kot bi mignil, september in oktober ponovno tukaj. Se ju že veselimo ... Pa prijetne počitnice!

Alenka Rožanc

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja. Uredniški odbor: Ivan Liponik, Hedvika Rojko, Alenka Rožanc, Darko Meznarič in Marija Prelog. Odgovorna urednica: Mojca Zemljarič. Slika na naslovnici: 20 let ZK Lastovka, foto: Marjan Petek. Oblikovanje in priprava na tisk: Grafic butik, Borut Lindič s.p., Gajevci 12, Gorišnica.

Tisk: MI BO TISK d.o.o.. Natisnjeno 1250 brezplačnih izvodov.
Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80

Strani na internetu: www.markovci.si

Na 19. redni seji potrdili rebalans občinskega proračuna

19. seja občinskega sveta Markovci je bila 21. maja 2009. Na seji so svetniki obravnavali osem točk dnevnega reda.

Med vsemi je bila gotovo najobsežnejša in tudi vsebinsko najzahtevnejša točka sprejetje rebalansa proračuna za leto 2009. Z njim so svetniki zagotovili sredstva za številne projekte. In sicer: iz postavke izgradnja kanalizacije konzorcij Bukovci - Stojnci so bila sredstva prenesena za projekt kanalizacije Prvenci - Novi Jork, saj se izgradnja kanalizacijskega omrežja v vasi Bukovci in Stojnci zaradi zapletov pri konzorciju še ne bo izvajala in je bila preusmeritev sredstev več kot smiselna.

Zagotovljena so tudi sredstva za izved-

bo kanalizacije v Strelcih, za realizacijo projekta Ureditev ribnika v Zabovcih, za plačilo študije - strokovne podlage za najustreznejše variante za odsek glavne ceste Ptuj - Markovci - južna varianta.

Prav tako so z rebalansom zagotovljena sredstva za ureditev še ene igralnice za potrebe vrtca v zgradbi osnovne šole Markovci ter za odprtje in delovanje novega oddelka.

Sprejet je bil tudi Odlok o spremembah odloka o programu opremljanja zemljišč za gradnjo na območju občine Markovci in sprememba odloka o komunalnem prispevku v občini Markovci. Prav tako so svetniki sprejeli spremembo odloka o določitvi plovnega režima na reki Dravi in Ptujem jezuru.

Dopolnili so program prodaje občinske-

ga finančnega in stvarnega premoženja za leto 2009. In sicer so zemljišče v k.o. Zabovci obremenili s stvarno služnostjo pravice za napeljavo vodovoda in nizkonapetostnega električnega kabla za potrebe Komunalnega podjetja Ptuj in Elektra Maribor. Parcelo v k.o. Stojnci pa so obremenili s stvarno služnostjo položitve zemeljskega srednje napetostnega kablovoda na zgrajenem 20 kV kablovodu Markovci - Bukovci - TP Dolane v korist Elektra Maribor.

Tudi tokratna seja se je zaključila z dokaj zanimivimi vprašanji in pobudami občinskih svetnikov in odgovori nanje s strani župana in občinske uprave.

MBK

Center vseživljenjskega učenja Podravje

Na Ljudski univerzi Ptuj smo v letu 2008 svečano odprli Center vseživljenjskega učenja Podravje.

Center sestavlja pet dislociranih enot svetovalnega središča Ptuj in deset Točk vseživljenjskega učenja, razpršenih po celotnem Spodnjem Podravju, s čimer se princip vseživljenjskega učenja prib-

ližuje svojemu osnovnemu namenu - brezplačno ponuditi neformalne in druge oblike učenja vsem, brez kakršnihkoli omejitev in to dobesedno na domu.

Svetovalno središče Ptuj je tako na našem področju dobilo kar pet dislokacij, in sicer v Ormožu, na Vidmu pri Ptuj, v Kidričevem, Markovcih in na Destniku. Petim dislokacijam pa se je priklju-

čilo tudi deset Točk vseživljenjskega učenja. Glavni cilj delovanja Točk je povečevanje vključenosti prebivalstva v različne oblike neformalnega učenja. Točke VŽU so namenjene vsem prebivalcem regije, delujejo pa v okoljih z neustrezno oziroma nezadostno ponudbo različnih oblik vseživljenjskega učenja in samostojnega učenja ter na

geografsko in socialno oddaljenih območjih.

V okviru Centra vseživljenjskega učenja Podravje deluje 10 Točk vseživljenjskega učenja, in sicer: ZRS Bistra Ptuj, CIPS Ptuj, PRJ Halo Cirkulane, OOO Ptuj, Knjižnica Ormož, Videm pri Ptuj, Kidričevo, Markovci, Destnik in Majšperk.

Projekt Centrov vseživljenjskega učenja Podravje v celoti financirata Ministrstvo RS za šolstvo in šport ter Evropski socialni sklad.

Dušan Šilak
mag. Petja Janžekovič

LJUĐSKA UNIVERZA PTUJ
Mestni trg 2
2250 Ptuj

02 749 21 50
luptuj@siol.net

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJA TRINA FINANCIJA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

Center vseživljenjskega učenja Podravje

SVETOVALNO SREDIŠČE PTUJ

ORGANIZIRANO SAMOSTOJNO UČENJE

Menjaj znanje, ne sanje!

BORZA ZNANJA

CENTER VSEŽIVLJENJSKEGA UČENJA PODRAVJE

brezplačno svetovanje in samostojno učenje

BREZPLAČNE RAČUNALNIŠKE DELAVNICE !
junij, julij, avgust 2009

Vse zainteresirane vabimo, da se prijavite na brezplačne računalniške delavnice, ki jih bomo organizirali v prostorih LU Ptuj.

KNJIŽNICA Ptuj

ZRS Bistra
P T U J
Znanstvenoraziskovalno središče Bistra Ptuj
Scientific research centre Ptuj

PRJ

OBRNO-PODJETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE
Območna obrtno-podjetniška zbornica Ptuj

www.cvzu-podravje.si

www.lu-ptuj.si

Redni letni zbor občinskega odbora LDS Markovci

Članice in člani ter simpatizerji OO LDS Markovci so se 5. 6. 2009 zbrali na rednem letnem zboru, ki ga je vodil Franc Ferčič, in pregledali dosedanje delo in si začrtali smernice za naprej.

Predsednik OO LDS Markovci Milan Gabrovec je pozdravil prisotne in podal nekaj informacij o političnem dogajanju v občini Markovci in tudi na državnem

nivoju, saj je član sveta stranke in tako sodeluje na rednih sejah omenjenega delovnega telesa. Prenesel je tudi pozdrave predsednice stranke in ministrice za notranje zadeve Katarine Kresal.

Ker je dosedanjemu predsedniku MLD-ja Primožu Njegaču potekel mandat, je predlagal za novega predsednika Petra Vnuka, ki so ga prisotni soglasno potrdili. V nadaljevanju so prisotni spregovorili še o trenutnem dogajanju v ob-

čini in načrtih za naprej ter omenili lokalne volitve v naslednjem letu, saj se nekatere stranke v naši občini na to že zelo aktivno in na različne načine pripravljajo. Druženje so člani zaključili v sproščenem vzdušju z željo, da se večkrat sestanejo, se pogovorijo in izmenjajo mnenja.

*Milan Gabrovec
predsednik OO LDS Markovci*

Varčne sijalke

Trenutno je ena izmed pobud za zmanjšanje porabe električne energije tudi menjava klasičnih žarnic z varčnimi (žarnicami) sijalkami. Z vidika proizvodnje električne energije, ki je v večini primerov okoljsko obremenjujoča, je to potrebno, a imajo vseeno tudi varčne sijalke eno slabo lastnost.

Varčna sijalka sodi v kategorijo nevarnih odpadkov, saj vsebuje živo srebro. Pri pravilni uporabi, shranjevanju in odstranjevanju je nevarnost za ljudi in okolje neznatna. V nasprotnem primeru pa lahko kvarno vpliva na zdravje ljudi in okolje. Potrebno je le nekoliko bolj previdno ravnanje, ko preneha delovati oz., če se slučajno razbije. To pa se je zagotovo zgodilo komu tudi z živosrebrnimi termometri oz. merilci pritiska z

živosrebrnim stolpcem. Torej uporaba je iz okoljskega vidika vsekakor nujno potrebna, hkrati pa je potrebno pazljivo in primerno ravnanje v primeru razbitja, oz. ob izteku življenjske dobe.

V primeru razbitja poskrbite, da se otroci in živali izogibajo področja razbitja in pustite okna odprta za vsaj 15 minut, da se hlapi prezračijo. Ostanke počistite s pripomočki za enkratno uporabo. Uporabite recimo rokavice za enkratno uporabo in zberite živo srebro s kartonom oziroma trdim papirjem. Za majhne delčke in prah uporabite lepilni trak. Ne uporabljajte sesalnika, saj razprši živo srebro in delci ostanejo ujeti v sesalniku. Končni uporabnik ne sme prepuščati odpadnih sijalk izvajalcu javne službe (Čistemu mestu Ptuj) kot mešani komunalni odpadki, temveč jih lahko odda distributerju ob nakupu novih si-

jalk, izvajalcu javne službe kot ločeno zbrane frakcije nevarnih odpadkov v zbirnem centru, v akciji zbiranja nevarnih odpadkov, ki jo izvede izvajalec javne službe (Čisto mesto Ptuj) enkrat letno, ali v zbiralnici proizvajalcev.

Najenostavneje je, da imate pri nakupu nove sijalke staro s seboj. V pomoč vam bo pri iskanju ustrezne zamenjave, hkrati pa jo boste lahko oddali v zbiralnik odpadnih sijalk pri prodajalcih. Nameščeni so na oddelkih z razsvetljavo v vseh večjih trgovinah in nakupovalnih centrih, vanje lahko oddate enako število odpadnih sijalk, kot kupite novih. V manjših trgovinah odpadno sijalko oddajte prodajalcu. S tem boste poskrbeli, da bo ekološko reciklirana.

*mag. Olga Fekonja
medobčinska inšpektorica*

POSEBNO OPOZORILO

Na prostem, na mestu nastanka, v gospodinjskih kuriščih, v kotlovnica in podobno je skozi vse leto prepovedano sežiganje vseh vrst komunalnih odpadkov, kamor sodijo tudi odpadki z vrtov.

Sežiganje komunalnih odpadkov se šteje kot prekršek. Prekrškovni organ lahko na kraju samem povzročitelja (fizično osebo, samostojnega podjetnika in odgovorno osebo pravne osebe) oglobi s štiristo evri, pravno osebo pa s tisoč štiristo evri.

Nadzor vršita komunalna inšpekcija in policijska postaja tudi popoldan in med vikendi. Občane vabimo k sodelovanju in jih prosimo, da kršitelje prijavijo na telefonsko št. 113.

*Skupna občinska uprava
medobčinska inšpekcija*

20 let Zmajarskega kluba Lastovka

Zmajarski klub Lastovka je v soboto, 13. junija, obeležil 20. obletnico obstoja.

Obletnico so proslavili na vzletišču v Prvencih v prijetni družbi letalcev, prijateljev in obiskovalcev.

Na sami slovesnosti so predstavili kronologijo kluba ter uspehe, ki so jih dosegli v tem obdobju. Pisalo se je leto 1979, ko se je družina Bezjak Janko, Bezjak Slavko in Krajnčič Janez začela zanimati za prosto letečo zmajarstvo. V tem obdobju je bil kupljen tudi prvi zmaj in s tem so se začeli prvi koraki učenja letenja. Uporabljala so se bližnja in daljna pobočja, primerna za polete.

V obdobju osemdesetih je Janko Bezjak kupil prvi enosedežni motorni zmaj in s tem postal prvi pilot motornega zmaya v severovzhodni Sloveniji. Želja po letenju je postajala vse večja in pri tem tudi potreba po dvosedežnem zčaju. Želja se je uresničila v letu 1986 in to je bil zmaj Pegasus. Začele so se prve ure

učenja kolegov ljubiteljev letenja. Prva učenca sta bila Jože Zupanič in Mirko Horvat, slednji je bil tudi drugi, ki je kupil dvosedežni motorni zmaj na tem področju.

Zaradi potrebe po vedno večjih udeležbah na prireditvah, srečanjih in mitingih je bilo potrebno pridobiti določena znanja. Ta odločitev je dozorela leta 1988, ko so Janko Bezjak, Darko Kolarič in Mirko Horvat v Ajdovščini pred komisijo iz Beograda opravili teoretični in praktični izpit. V tem obdobju se je izšolal tudi Ivo Buskarol, ki je v današnjem času eden vidnih proizvajalcev ultralahkih letal.

V letu 1989 je prišla ideja, da se ustanovi klub, ki ga lahko še danes s ponosom predstavimo. Ustanovljen je bil odbor v sestavi: Janko Bezjak, Mirko Horvat in Jože Zupanič. Sklicali so občni zbor, na katerem so bili prisotni naslednji ustanovni člani: Janko Bezjak, Jože Ožinger, Dušan Bezjak, Stanko Denko, Darko Kolarič, Jože Zupanič, Milan Zupa-

nič, Mirko Horvat, Karolina Horvat in Anton Ambrož.

Na občnem zboru so bili sprejeti statut in glavne smernice, ustanovljen je bil tudi nadzorni in upravni odbor. Funkcijo predsednika je prevzel Janko Bezjak, tajnik je postal Dušan Bezjak, sedež kluba pa je bil v Gajevcih 13.

Takoj naslednje leto so se pojavila prva sodelovanja in prve aktivnosti kluba: memorial Dušana Berliča, sodelovanje na prireditvi v Babincu, polet z vode na Ormoškem jezeru, tekmovanje v Ajdovščini, na katerem je klub dosegel drugo in tretje mesto ter priznanje kot najuspešnejša ekipa. K temu pa moram še dodati prelet celotne Slovenije z minimumom Darka Kolariča in višinski rekord, ki ga je dosegel Janko Bezjak.

Klub je začel skrbeti tudi za šolanje pilotov in registracijo plovil. Vsako leto je pridobil nove člane, ki so še danes skrbni in vestni člani kluba. V letu 1997 se uradno registrira tudi vps na domačiji Mirka Horvata za potrebe kluba.

Prejemniki priznanj ob 20-letnici kluba v družbi z županom Francem Kekcem

Foto: Marjan Petek

Piše se leto 1999, ko se člani kluba odločimo, da se izvoli novo vodstvo. Predsednik upravnega odbora postane Ivan Furjan, tajniška dela pa prevzame Srečko Čuš. Prva naloga, ki sta si jo zadala s podporo vseh članov kluba je bila, da se poišče prostor, na katerem bo lahko hangar in vps.

Klub začne z novim zagonom. V letu 2000 se organizira državno prvenstvo na letališču Moškanjci, takoj naslednje leto pa se podpiše najemna pogodba s sedanjimi lastniki Bezjakove domačije. Pričele so se priprave za registracijo vps, vzporedno s tem so stekle tudi priprave za postavitev hangarja. Po vseh potrebnih dokumentih in veliko vloženega dela se je v letu 2002 vzletišče uradno predalo v uporabo.

Od ustanovitve do danes se klub ponaša z vidnimi rezultati na tekmovanjih, s številnimi preleti in z velikim številom naletenih ur, sodelovali smo na velikih prireditvah in mitingih po celotni Sloveniji in tudi v tujini.

Vsak posamezni član kluba je prispeval k temu, da je klub homogen in uspešen.

Dvanajst članov ima licenco pilota motornega zmaja, od katerih ima en licenco športnega pilota in en licenco pilota ultralahkega letala. V klubu delujejo tudi jadralni in motorni padalci. Klub se lahko pohvali s preglednikom motornih zmajev; to je Srečko Čuš.

Na prireditvi, ki smo jo pripravili na vzletišču v Prvencih, smo vsem zaslužnim članom kluba podelili zahvale in priznanja.

Obiskalo nas je tudi veliko gostov in letalcev s plovili. Tako so obiskovalci lahko videli veliko letalnih naprav, ki spadajo v kategorijo ultralahkih plovil. V popoldanskem času smo prikazali letalski aero show, v katerem so nastopali piloti s svojimi plovili. Vrhunec programa pa je bil nastop trenutno najboljšega akrobatskega pilota v Sloveniji in Evropi, tekmovalca v prestižnem tekmovanju Red bull air race v akrobatskem letenju, Petra Podlunška, ki je letel na letalu Extra 330 sc.

Zmajarski klub Lastovka se zahvaljuje vsem, ki so nas ta dan obiskali in z nami praznovali obletnico, posebna zahvala gre občini Markovci, ki nam je pomagala pri organizaciji, posebej gospodu županu Francu Kekcu in vsem nastopajočim.

Daniel Planec

Obiskovalci so si lahko ogledali različna plovila. Največ je bilo motornih zmajev.

Foto: Marjan Petek

Počitniške akcije

Na prvem delovnem sestanku, ki so ga otroci imeli že med prvomajskimi prazniki v gasilskem domu PGD Markovci, je bila podana pobuda, da bi se srečevali tudi med poletnimi počitnicami in se dogovorili za koristne akcije, ki bi prispevale, da bi se naša družba bolj ozaveščeno obnašala glede na okolje in nasploh do soljudi.

Na sestanek, ki ga je sklicala predsednica OORK, se je odzvalo 15 otrok, starih od 7 do 16 let, največ jih je bilo seveda iz Markovcev, otroci so povabili tudi sošolce iz Bukovcev in Zabovcev. Dnevni red je vseboval več točk, ki jih bodo po ocenah otrok realizirali do konca počitnic.

Prva naloga, ki je že realizirana je bila, da se v celotni občini po ekoloških otokih postavijo posode za zbiranje plastičnih zamaškov. Zbirajo se vse vrste plastičnih zamaškov, tudi od mehčalca ali jedilnega olja. Preden odvržete plastenko v zabojnik, odvijte zamašek in ga odvrzite v za to nastavljeno posodo. Zbrane zamaške bodo otroci v začetku šolskega leta zbrali in jih odnesli v šolo, saj bodo sredstva, ki bodo zbrana z zbiranjem zamaškov namenjena fantu, ki je zbolel in potrebuje denar za nakup invalidskega vozička. Ravno tako otroci pričakujejo, da se bodo zamaški zbirali na vseh javnih prireditvah, ki jih je med poletjem precej.

Sicer pa so se otroci na sestanku dogovorili, da bodo izvedli tudi popoldanski pohod po tematski naravoslovni poti od gostišča Palaska v Novi vasi do nogometnega igrišča v Stojncih in še kam.

Radi bi izvedli čistilno akcijo, obiskali starejše sosede in sovaščane, da jih gredo vsaj pozdravit in vprašat, če kaj potrebujejo... Eno izmed srečanj pa bo namenjeno človeškim vrednotam, kakšen pogled imajo do vrednot otroci in kako se izvajajo v družbi.

Srečevali se bodo vsak ponedeljek ob 19. uri v PGD Markovci in se potem sproti dogovarjali za akcije. Vsekakor to druženje ni namenjeno samo otrokom podmladka RK, ampak otrokom iz celotne občine in vabljeni tudi tisti, ki ste na počitnicah od drugod, da se pridružite. Dogovor je bil, da vsak naslednjič pripelje zraven vsaj še enega ali več prijateljev.

Prijetne počitnice in vabljeni!

Marija Prelog

Akcija zbiranja starega papirja

Med prvomajskimi počitnicami so se v Markovcih na pobudo predsednice OORK zbrali otroci na prvem delovnem sestanku v sejni sobi gasilskega doma.

Namen sestanka je bil, da se organizirajo glede zbiranja starega papirja po vasi, saj so otroci v dopoldanskih urah več ali manj bili prosti. Na sestanku so se pridružili tudi otroci iz drugih krajev, ki so bili na počitnicah pri starih starših in so se kasneje pridružili naši akciji. Čeprav je glavna tema dnevnega reda bila zbiranje starega papirja, so otroci podajali zanimive predloge za različne akcije, ki jih lahko izpeljejo med poletnimi počitnicami.

Cilj sestanka je bil dosežen, saj so se otroci organizirali in v sredo, 29. aprila, že dopoldne začeli od hiše do hiše zbirati stari papir. Glede na to, da so ljudje že bili prej obveščeni, da naj imajo papir pripravljen, so že dopoldne s pomočjo enega od staršev precej papirja odpeljali v zabojnik pred šolo.

V popoldanskih urah se je akcija nadaljevala še v zgornjem delu vasi, kjer so otroci bili povabljeni na sok in pecivo, da si malo odpočijejo in tudi to gostoljubnost enega izmed mlajših sovaščanov so si dobro zapomnili. Akcija se je zaključila ravno pravi čas, saj se je približevala nevihta.

S celotno akcijo zbiranja papirja smo bili le delno zadovoljni, saj smo pričakovali več. Zbralo se je namreč 4800 kg papirja. In čeprav bo to finančno zneslo najbrž skromno, bomo sredstva namenili za učence, ki obiskujejo šolo v naravi.

Prosimo tudi vse občane, da papir zbirajo še naprej, saj bomo v jesenskih dneh, nekje v mesecu oktobru, spet izvedli zbiranje papirja.

Marija Prelog

KUD Markovski zvon: Pogumno naprej!

Ponovno "se oglašamo" iz KUD-a Markovski zvon, kjer pevci Mešanega cerkvenega zbora sv. Marko pridno nadaljujemo letošnjo sezono, ki se bo zaključila ob koncu avgusta. Smo namreč sredi počitniških dni, ko ni toliko stresa in skrbi kakor čez leto, vseeno pa se venomer nabirajo nastopi in vabila za petje na porokah, praznovanjih in še kaj.

Po letošnji Markovi nedelji smo se pripravili še na dve slovesnosti v naši fari, sveto birmo

in prvo sveto obhajilo. Potrudili smo se in polepšali bogoslužji slavljenecem tako s Pridi, pridi sveti Duh kot z Bodi pozdravljen, zlati moj dan. Ob teh pesmih vedno znova začutimo tisto veličino in slavo, ki opozarjata, da gre za resnično slovesen trenutek. Tako je tudi bilo.

Iz Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti smo prejeli tudi oceno z območne revije pevskih zborov, o kateri smo že pisali. Letošnja je še posebej optimistična, kar dokazuje besede ocenjevalca, magistra Ivana Vr-

bančiča. Takole je med drugim zapisal: »Interpretacije vseh treh pesmi so bile domiselne, lepo izpeljane v vseh elementih: bile so dovolj raznolike s kontrasti v tempih, dinamiki, agogiki. Posebej moram pohvaliti program - bil je prijetna osvežitev, celoten nastop pa zelo kvaliteten.»

Ob prebranem smo bili nadvse zadovoljni in v prvi vrsti izrekli čestitko zborovodkinji Polonci Strelec-Čuš za vloženo delo in potrpljenje, ki ga je delila z nami. Takšna pohvala in dobronamerna kritika nam daje novega elana za vnaprejšnje delo, ki ga ob volji posameznega pevca zagotovo ne bo zmanjkalo.

Malo si bomo oddahnili, saj je letošnja sezona bila resnično bogata. Izpolnili smo zastavljene cilje, za katere ni bilo malo dela. Vsakotedenske vaje, petje pri nedeljskih mašah, porokah, pogrebih in sodelovanje na ostalih prosvetnih prireditvah vzame veliko prostega časa, ki je današnji dan postal še kako dragocen. Nismo se predali. Vztrajali smo in vztrajamo še vedno. "Poganja" nas ljubezen do petja, do glasbe in druženja s tistimi, ki so nam blizu. Verjamemo, da bo tako tudi v prihodnje.

Alenka Rožanc

"Zvončki" s svojimi gosti v mesecu maju

Foto: arhiv KUD

Blagoslov za dobro letino

Pred gasilsko-vaškim domom v Novi vasi in v tamkajšnjem športnem parku je bilo v nedeljo, 17. maja, srečanje konjenikov in traktoristov z blagoslovom pri delu. Organizatorji prireditve so bili Konjeniški klub (KK) Nova vas v sodelovanju z občino Markovci, društvom podeželskih žena, domačim gasilskim društvom, čebelarским društvom Markovci in vaškim odborom Nova vas.

Blagoslov so opravili ob godu sv. Izidorja, zavetnika kmetovalcev, ki je živel v 12. stoletju. Bil je sin revnih staršev, ki so mu za doto dali močno in živo vero. Izidor je vse življenje delal kot najemnik pri nekem veleposestniku. Vsako jutro ga je pot vodila najprej v cerkev in šele nato na polje. Ko je gospodar za to izvedel, pripoveduje legenda, da bi se prepričal o tem, nato pa ga trdno prijel. Ko se je Izidor vračal iz cerkve, ga je gospodar že hotel okregati, pa je nenadoma zagledal božjega angela, kako z dvema voloma orje njivo. Umetniki upodabljajo Izidorja prav s tem prizorom. Za svetnika je bil razglašen leta 1622, zlasti v sušnih časih pa

so se kmetje k njemu zatekali z molitvijo, da jim izprosi dež.

Prireditve v Novi vasi ob godu sv. Izidorja je bila zelo dobro obiskana. Organizatorji so pripravili zanimiv program, ki so ga začeli z mimohodom konjenikov in konjskih vpreg z različnimi orodji, pridružili pa so se jim tudi traktorji in starodobniki. Blagoslov traktorjev je opravil markovski farni župnik Janez Maučec, sicer pa so navzoče pozdravili tudi župan Franc Kekec, predsednik KK Nova vas Anton Kekec, Jože Furman, nekdanji župnik pri sv. Marku, in predsednik Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije Ciril Smrkolj.

V Novi vasi pa je bilo veselo ves popoldan, saj je bila vsa kmetijska mehanizacija na ogled, člani konjeniškega kluba pa so obiskovalce po vasi popeljali tudi s konjsko vprego.

Sicer pa so v mesecu juniju v Novi vasi pripravili tudi tradicionalno košnjo trave na star

način. V letošnjem letu vreme organizatorjem ni bilo naklonjeno, a so dogodek kljub temu izpeljali. Može so se rano zjutraj odpravili čez Dravo kosit v Šturmovce, malica z odličnimi pogačami in kislo juho, ki jo pripravijo gospodinje, pa je bila v gasilsko-vaškem domu, kjer so ob veselem druženju vaščani posedeli v pozni popoldan.

MZ

V Novi vasi so goste pozdravili - od leve: župan Franc Kekec, predsednik KGZS Ciril Smrkolj in predsednik KK Nova vas Anton Kekec. Za dobro letino pa sta zaprosila kar dva dušna pastirja: Janez Maučec in Jože Furman.

Foto: MZ

O, preljuba binkoštna rosica, daj, da bodo lepa moja lica!

Kristjani so že zelo zgodaj obhajali binkoštni praznik na petdeseti dan po veliki noči. Ta dan bi naj veljal za sklep velikonočnega praznovanja. Bela mašniška oblačila, ki so v velikonočnem času prevladovala v cerkvi kot bogoslužna barva, za ta praznik zamenjajo živordeča, ki pomenijo prihod Svetega Duha.

Letos so binkošti v naši fari sovpadale s slovesnostjo sv. birmine, ki je potekala le dan prej. Okoli praznika, prihoda Sv. Duha, so na slovenskem bile nekoč zelo razširjene različne šege, na Štajerskem predvsem povezane s pastirstvom. Na binkoštni dan je namreč veljalo pravilo, da se živina lahko začne pasti. Pastirji so med sabo tekmovali, kdo bo zjutraj prvi prignal na pašo, in tisti, ki je bil zadnji, si je zaslužil zbadljivko »finikišna lükja«. Tako, da je bilo dobro, da si kot pastir na binkošti vstal malo bolj zgodaj, in svoje delo opravil tako kot treba, kajti s

tem si se izognil posmehovanju svojih sovrstnikov. Ta dan se je na paši smelo pokati tudi z biči, katere so uporabljali za pomoč pri paši živine. Pokanje se je tako razlegalo po vasi že od predvečera praznika, pa vse do noči binkoštnega ponedeljka. Vendar pa se je ob koncu praznikov nehalo pokati in se ni smelo celo leto, vse tja do »fašenka«. Naši predniki so namreč verjeli, da če pokajo, coprnice do živine nimajo moči. Na Štajerskem je nekoč ob binkoštih bila tudi močno razširjena vraža umivanja obraza s pšenično roso. Če si je človek na ta praznik zjutraj umil obraz s pšenično roso, se je očistil sončnih peg in različnih nakaz na obrazu.

Kot tudi ob ostalih velikih praznovanjih, so nekdaj v binkoštnem tednu dodobra počistili dvorišča, hiše ..., in se slovesno pripravili na praznik. Slovesni oz. zapovedani cerkveni prazniki so za kmeta le pomenili dan počitka, ki pa ga je še kako potreboval. Čas okoli binkošti zaznamuje več cerkvenih pra-

znikov, tako deset dni prej cerkev praznuje vnebohod ali »križovo«, ta praznik najbolj zaznamujejo prošnji dnevi in številne procesije, ki so nekdaj bile mnogo slovesnejše kot danes, saj so potekale med polji, katere je duhovščina blagoslavljala, ljudje pa so hodili v procesijah tudi do sosednjih župnij. Deset dni po binkoštnem dnevu pa je praznik Sv. Rešnjega telesa ali »telovo«, katerega so nekoč tudi zaznamovale mogočne in slovesne procesije.

Dandanes so novi časi k nam prinesli val sprememb, zato so le malokje ohranjene vse te šege in navade v njihovi popolnosti. Lahko rečemo, da je naša duhovna dediščina v veliki meri zamrla, saj je ohranjena le še v kakšni knjigi in zvezku, vse manj pa je tistih, ki jo želijo obuditi.

Matjaž Mlinarič

Ob blagoslovu Matekvega križa

Ob državnem prazniku, 25. junija, smo se zbrali pri blagoslovu novega Matekvega križa in priprave, predvsem miselne in čustvene, so me spet popeljale v mnoga minula leta vse od otroških dni do danes, ko so me poti tako pogosto vodile prav tu, mimo križa iz ene ali druge strani.

Tako sem lahko spremljala vse, kar se je dogajalo, tukaj na tem trikotniku. Videla in vonjala sem lipo, ko je bila še pri najboljših močeh in bila nekako zavetje za leseni križ. Potem je leto za letom vse več njenih vej ostajalo suhih in je začela propadati. In tudi križu čas ni prizanašal, a je vztrajal do lanskega prvega neurja in smo na praznični dan z žalostjo ugotovili, da je Matekov križ podrlo vse tisto vetrovje z nalivom. Sama pa s hvaležnostjo pomislim, da sem morda ena zadnjih domačinov, ki sem se še ozrla h križu - takrat, 24. junija okoli 21. ure zvečer je še stal - s pozdravom in prošnjo v srcu: »Hvaljen Jezus, pripelji me domov, saj nimam več daleč!« Potem sem bila vedno znova vesela novic o nastajanju tega lepega novega križa. Zdaj je na njem - pod Križanim - tudi kipec njegove matere Marije. Veselju in ponosu, da Zabovčani in občani Markovcev znamo spoštovati in ohranjati tudi svoje versko izročilo prednikov, se je pridružila hvaležnost do vseh tistih, ki ste na katerikoli način pomagali uresničiti ta dogodek in slovesnost.

Z novo zgodbo pa nastaja tudi nekaj novih posnetkov, novih slik sedanjega Matekvega križa. Med obujanjem spominov pomislim tudi na zapis o Matekvem križu v knjigi Iz

korantove dežele in potem na strani 187 res najdem tudi sliko, ki jo je v marcu 2008 posnel Marjan Petek. O tem vem še več. Namreč: ko smo lani ustvarjali knjigo, sva se z gospodom Petkom želela še enkrat prepričati, ali ima posnete vse kapele, križe, kužna znamenja in vse drugo, kar je našlo svoje mesto v markovski knjigi. Nekaj dni pozneje pa je gospod Petek prinesel fotografijo Matekvega križa in prav žarel je od veselja, ko mi je povedal, da je posnetek naredil z našega dvorišča. Ko mi je fotografijo izročil v dar, je obenem omenil: »Tako je lepa ta slika, da jo boste gotovo dali v lep okvir ...« Zdelo se mi je skoraj bogokletno preslišati to njegovo prepričanje in že od lanske jeseni omenjena uokvirjena slika pozdravi že ob prihodu vsakega obiskovalca naše hiše.

Na letošnjem koledarju smo že obrnili junjski list in se tako obenem poslovili od slike žanjic - mislim na stenski koledar občine Markovci, ki nas vedno znova razveseli s kako novo sliko iz našega naravnega okolja, s kakšnega dogajanja, praznika. In ko polistam nazaj, naletim na sliko Matekvega križa pri mesecu marcu 2009, ki je posebna po tem, da je ena izmed zadnjih posnetkov »starega« križa, ob njem pa že raste nekaj mladih dreves oziroma grmičevja.

Danes se poslavljam od prejšnjega Matekvega križa in lipe za njim: »Srečno in hvala za vse dobro, kar sta dala ljudem, ki so verjeli in zaupali! Tebe, novi Matekov križ pa prosim, da nas varuješ in opominjaš na naših zemeljskih poteh.«

Karolina Pičenko

Nov Matekov križ

Foto: MZ

NK Markovci - cilji doseženi

»Cilji nogometnega kluba Markovci so doseženi,« bi lahko rekli po koncu letošnjega tekmovanja v okviru MNZ Ptuj.

Člansko moštvo je z visoko zmago proti Leskovcu v zadnjem krogu potrdilo drugo mesto in si s tem ustvarilo možnost nastopa v 1. razredu (dokončna potrditev znana sredi julija). Ekipa je pod vodstvom mladega in ambicioznega trenerja Mateja B. prikazala vsečno igro in borbo do zadnjega sodnikovega žvižga. Obisk in vzdušje na treningih ter vestno in strokovno delo so prinesli zelene rezultate.

Zraven članske ekipe so v sezoni 2008/09 v okviru MNZ Ptuj tekmovali tudi ekipe U10, U12, veteranska ekipa ter ekipa kadetov (sodelovanje z NK Stojnci).

Mlajši dečki so pod vodstvom trenerja Domna Z. dosegli 11 točk. Cilj, ustvariti homogeno ekipo, ki se bo lahko enakovredno kosala s svojimi vrstniki, je bil dosežen. Tudi cicibani U10 s trenerjem Kristijanom L. so pokazali velik napredek v igri, z obiskom na treningih pa tu-

Ekipa mlajših dečkov na turnirju v Dornavi

Foto: arhiv

Članska ekipa NK Markovci

Foto: arhiv

di veliko željo po nogometnem znanju. Ekipi U10 in U12 sta bili v mesecu maju povabljeni na nogometni praznik Nogomet nas združuje v Dornavo. Zraven medalj, ki so jih prejeli vsi udeleženci, si je ekipa mlajših dečkov prisluzila tudi pokal za 3. mesto. Na dveh vzporednih igriščih so se odvijale tekme selekcij U10 in U12. Vsi prisotni smo videli veliko izdelanih akcij mladih nogometašev ter veliko lepih zadetkov.

Veteranska liga vzhod je letos štela 11 klubov, ekipa NK Markovci je dosegla 9. mesto.

Ekipo kadetov, ki je dosegla 4. mesto, sta vodila trenerja Darko P. in Andrej B. Zaradi premajhnega števila igralcev v Markovcih in Stojncih smo se odločili, da sestavimo eno mešano ekipo, ki je nastopala pod imenom Korant Stojnci, treningi in tekme pa so se odvijali na igrišču v Markovcih.

V Markovcih želimo, da se tudi v prihodnje igra dober nogomet. Naloga vodstva je, da poskrbi za igralski in trenerski kader, ki bo lahko te želje tudi uresničeval. Želimo, da bo otrokom, ki prihajajo v klub, omogočeno, da se učijo

prvih nogometnih korakov pod vodstvom izobraženih in izkušenih trenerjev. Tudi letos smo v šolanje vključili trenerja mlajših selekcij, ki sta pridobila naziv trener »B«. Vsi trenerji se udeležujejo seminarjev za podaljšanje licence in skozi vse leto tudi drugih oblik izobraževanja.

V letu 2009/2010 ustanovljamo novo ekipo U8, v katero želimo vključiti otroke letnik 2002 in 2001. S tem uresničujemo zadane cilje glede vzgoje domačih nogometašev, ki bodo čez leta predstavljali jedro članske ekipe NK Markovci.

Na področju investicij smo letos glavno skrb posvetili zalivanju travnate površine. Skrbno pripravljeno igrišče je predpogoj za dobro delo. Z namakalnim sistemom in rednim vzdrževanjem travnate površine omogočamo ekipam optimalne pogoje za delo.

Vsem nogometašem, trenerjem, vodstvu, navijačem, staršem želim prijetne počitnice. Po nekaj dneh počitka nas čaka nova sezona. Začeli jo bomo s športnimi igrami, ki jih nismo uspeli »spraviti pod streho« ob koncu letošnje sezone.

TŽ

Sprejem učencev v podmladek Rdečega križa

V mesecu maju, ki je še posebej v prvem tednu posvečen aktivnostim Rdečega križa po vsej državi, so se pridružili tudi na naši osnovni šoli.

V sredo, 20. maja, je na osnovni šoli potekal slavnostni dogodek, saj so v podmladek RK Slovenije bili sprejeti otroci drugega razreda. Ob tej priložnosti, ki ga je spremljal kratek kulturni program, je učence pozdravil in nagovoril ravnatelj Ivan Štrafela, men-

tor podmladka RK na šoli učitelj Milovan Milunič, častna gostja je bila sekretarka OZRK Ptuj Marjana Cafuta, ki je novim članom podelila tudi članske izkaznice in skromna darila.

Sekretarka jim je tudi predstavila glavne naloge člana RK. To so: humanitarnost, pravičnost, požrtvovalnost ... Nasploh človeške vrednote, ki jih narekuje kodeks statuta organizacije Rdečega križa.

To je bila prva generacija podmladka, spre-

jeta v RK na osnovni šoli Markovci, ki je bila organizirano sprejeta v članstvo. Čeprav je nekaj otrok različnih starosti že delovalo kot podmladek na šoli, smo zdaj začeli s sistemskim delom z mladimi. Naloga aktivistov RK (in ne samo nas) in tudi delavcev na šoli je, da znamo te učence pravilno motivirati in usmerjati, da se bodo čez nekaj let pričeli zavedati pomembnosti njihovega dela in poslanstva.

Marija Prelog

Šolska tekmovanja

BIOLOGIJA (mentorica Danica Muršec)
Šolsko tekmovanje: tekmovalo je 32 učencev iz 8. razreda ter 15 učencev iz 9. razreda. Tekmovali so na temo netopirji Slovenije. Učenci so osvojili 10 bronastih priznanj. Na državno tekmovanje so se uvrstili 4 učenci.
Državno tekmovanje: na njem so se pomerili Katja Bezjak in Manja Krajnčič (9. razred) ter Jan Pihler in Alen Bezjak (8. razred).
Učenka Katja Bezjak je osvojila srebrno Proteusovo priznanje.

KEMIJA (mentorica Danica Muršec)
Šolsko tekmovanje: v znanju kemije se je pomerilo 28 učencev - 13 iz 8. razreda in 15 iz 9. razreda. Učenci so osvojili 5 bronastih Preglovih priznanj.
Državno tekmovanje: na njem so tekmovali Katja Bezjak (9. razred) ter Taja Meznarič in Alen Bezjak iz 8. razreda.

MATEMATIKA (mentorici Marija Petek in Irena Križanec)
Mednarodni matematični kenguru (šolsko tekmovanje) je potekal 19. marca, tekmovalo je 133 učencev od 1. do 9. razreda. Učencem 1. in 2. triade je uspelo osvojiti 42 priznanj. Učenci 3. triade so osvojili 8 bronastih Vegovih priznanj.

Področno tekmovanje: organizirala ga je OŠ Majšperk, nanj se je uvrstilo 7 učencev naše šole, osvojili pa so 3 srebrna Vegova priznanja - Taja Žnidarič (7. razred), Alen Bezjak (8. razred) in Katja Bezjak (9. razred).

SLOVENŠČINA (mentorica Vida Vajda)
V tem šolskem letu je tekmovanje iz slovenščine potekalo že tudi na razredni stopnji, in sicer od 2. do 9. razreda. Po posameznih razredih so tekmovalci morali prebrati predpisano literaturo (knjigo), nato pa so na temo knjige pisali spis, v katerem so morali prikazati razumevanje besedila knjige. Pomerilo se je 75 učencev razredne stopnje (pripravljali so jih njihovi učitelji oziroma učiteljice) ter 62 učencev predmetne stopnje. Najboljši (1 tretjina) so prejeli bronasta priznanja.
V zadnjih dveh razredih se učenci z najboljšimi rezultati uvrstijo na regijsko oziroma na državno tekmovanje. Bronasto priznanje je doseglo 9 učencev, trije so dosegli srebrno Cankarjevo priznanje - to so Eva Zupanič, Blaž Jagarinec in Taja Meznarič.
Učenka Eva Zupanič, zmagovalka regijskega tekmovanja, se je uvrstila na državno tekmovanje.

ŠPORTNA TEKMOVANJA (mentorja Drago Prisljan in Urška Horvat)
Veliko naših učencev je dobrih športnikov.
Atletika: 18. maja je na Ptuj potekalo medobčinsko posamično prvenstvo, na katerem so naši učenci dosegli lepe rezultate - Samanta Mihelič 1. mesto v teku na 1000 m, Marko Bela 1. mesto v skoku v višino, Daniel Pivko 2. mesto na 1000 m, Rok Cimerman in Teja Cimerman 3. mesto v skoku v daljino ter Eva Kostanjevec 3. mesto v teku na 1000 m.
28. maja pa je v Slovenski Bistrici potekalo področno tekmovanje iz atletike: Daniel Pivko nam je na 1000 m priteknel 3. mesto, Samanta Mihelič pa 2. mesto na enako dolgi progi.
Plavanje: 8. junija so se naši učenci v Termah Ptuj pomerili z vrstniki iz drugih osnovnih šol še v plavanju - na 50 m prsto in na 50 m prsno so Tim Vidovič, Blaž Vidovič in Blaž Kekec osvojili 1. mesto, Rok Cimerman in Jaka Horvat pa 2. mesto (vsak v svojem razredu). Tekmovali so tudi ekipno na 150 m mešano - dosegli so 1. mesto.

ANGLEŠKABRALNAZNAČKA
Tudi v letošnjem letu so učenci tekmovali v angleški bralni znački. Tekmovanje je potekalo med 9. in 13. marcem, različna priznanja pa je osvojilo 164 učencev od 4. do 9. Razreda.

Irena Muršec

Moje sanjske počitnice

Med počitnicami bi rad na lotu zadel rekordni dobitek. Šel bi v Barcelono, kjer bi bival v luksuznem hotelu s petimi zvezdicami. Odpravil bi se tudi na Camp Nou, kjer bi se rad srečal z enajsterico FC Barcelone, kot so: Valdes, Pique, Marquez, Puyol, Xavi, Iniesta, Eto'o, Messi, Bojan Krkić, Henry, Daniel Alves, Toure Yaya, Alexander Hleb. Seveda bi jih prosil za avtograme.

Nejc Kukovec, 6. b

Moje sanjske poletne počitnice bi se začele normalno; v šolo bi odšla po spričevalo, potem pa domov. A takrat bi se vse obrnilo na glavo ...
Prvi dan počitnic bi odšla na klavirsko tekmovanje in tam zmagala. Za nagrado bi dobila 10-dnevni izlet na Bahame, kjer bi stanovala v hotelu s šestimi zvezdicami. Moji sosedi bi bili sami zvezdniki: Angelina Jolie, Brad Pitt, Rihanna, Avril Lavigne, ... In seveda producent Bill, ki išče trenutno novo zvezdo. Ko bi tako nekega večera v svoji sobi igrala klavir in zraven pela na Rihannino pesem Take a bow, bi v mojo sobo prišla Rihanna in Bill. Bill bi me takoj vprašal, ali hočem postati slavna (seveda bi v sanjskih počitnicah morala boljše peti ter igrati klavir). Takoj bi privolila ter odšla na turnejo po Ameriki. Potem bi bile moje pesmi sami najboljši hiti in kmalu bi postala slavna in bogata. Tako bi bila najbolj srečna in najbolj bogata najstnica na Planetu (no, vsaj meni se tako zdi).
Najboljše pa šele prihaja; zaradi vsakodnevnih koncertov ne bi rabila več hoditi v šolo in bi imela sanjske »počitnice« za vedno!
A vrnimo se v resničnost - tudi glasbeniki nimajo super življenja. Vseeno pa bi bile to cool počitnice!

Angelika Lajh, 6. b

Moje sanjske počitnice bi bile, če bi bil deset dni na križarjenju na luksuzni ladji, ki ima neskončno malih bazenov in trgovine, ki so zastoj. Cele dneve bi se kopal, spal in nihče mi ne bi tečnari! Tadej, pomij posodo, ali pa Tadej, pojdi se učit. Ampak učenje in delo pač spadata med človeške dejavnosti, ki ti vsekakor koristijo.

Tadej Pihler, 6. b

POČITNICE

Napisala sem oglas
in ga dala na razglas.

Ne bom se več učila,
nič se več trudila,
da dobre ocene bi dobila.

Počitnice so tu,
čas brez skrbi in poln miru.

Eva Zupanič, 8. a

POČITNICE

Za počitnice že ura je,
a nam slovenščina nikakor ne gre.

Joj, ti skloni kdo ali kaj,
joj, že mimo je ta maj.

Junij hitro iz ovinka
že zadnji šolski dan pridirka.

Zdaj pa konec je teh rim,
joj, že šola daj nam mir.

Amadeja Jurič, 6. b

Pariz / Bruselj - nepozabne prvomajske počitnice

Ah, Pariz, mesto zaljubljenecv, mesto neskončne ljubezni in umetnosti. To so bile prve misli, ki so me prešinile, ko sem izvedela, da se letos odpravljamo na potovanje v tako prečudovito mesto. Učenci, ki smo se odločili za potovanje, niti nismo kaj dosti razmišljali, saj nas je pritegnila želja po druženju, po spoznavanju Francije ter Bruslja.

Tako smo se torej mladi nadobudneži, vsi neučakani, v petek, 24. aprila, končno skobacali v minibus in krenili proti naši Ljubljani. Po poti smo seveda pobrali našo učiteljico Sonjo Pavlenič, brez katere preprosto ne bi šlo. Z njo je vedno zabavno ter seveda poučno. Lahko bi rekli, da je bila naša druga mama, ki nas je z nasmehom na ustih prenašala vseh pet dni.

V naši prestolnici nas je pobral ogromen avtobus, ki je bil popolnoma poln. Kljub gneči smo se imeli lepo. Spoznali smo se z učenci 9. razredov iz Ilirske Bistrice, ki so bili še bolj živahni in bolj polni energije. Ker tudi mi nismo mogli na tej dolgi poti dolgo sedeti popolnoma na miru, smo nemudoma sklenili prijateljske vezi ter vso pot razglabljali o teh in drugih stvareh. Naš vodič Robert je vso pot pripovedoval o zgodovini držav,

skozi katere je vodila pot. Najprej smo se peljali skozi Avstrijo v Nemčijo in šele nato v Francijo. Robert nam je na vsak način želel popestriti vožnjo, zato je priredil tekmovanja v znanju zgodovine, jezikov ter naglasov. Seveda naša šola ni kar od muh, zato smo se potrudili in se borili kakor pravi borci. Ni ga boljšega v poznavanju jezikov in naglasov kakor je naš Blaž. S svojim znanjem si je prisvojil nagrado, ki si jo je pošteno zaslužil. Tako smo se tudi mi malce izkazali pred učenci iz Ilirske Bistrice.

Čas na avtobusu nam je minil kot blisk. Četudi nismo v petnajstih urah vožnje zatisnili očesa niti za 10 min (razen učiteljice Sonje ... haha), smo se zjutraj veselili in polni nove energije pretegnili v zaspano jutro. Nemirni in radovedni smo pogledovali skozi okno, kdaj bomo zagledali Pariz. »Glej, Eifflov stolp!« je navdušen zaklical eden od učencev sosednje šole. Vsi smo se prilepili na okna in občudovali to mojstrovino in še mnogo drugih. Avtobus nas je točno ob 8.33 zjutraj odložil v središču Pariza in skupaj smo se odpravili na ogled. Videli smo parlament, cerkev Sv. Magdalene ... Videli smo toliko novega in zanimivega, da še sama ne znam naštet, kaj vse smo videli. Najbolj pa sem si vtisnila v spomin mesto, kjer so se sestajali

zaljubljeni. Popolnoma me je prevzelo in vsem je postalo toplo pri srcu. Pot nas je vodila do katedrale NOTRE-DAME, kjer so skozi zgodovino kronali francoske kralje. Nato smo se sprehodili po znamenem pariškem parku, kjer smo opazovali različna kiparska dela (Julij Cezar, Napoleon ...). Bili smo ob pravem času na pravem mestu, saj sta se ravno takrat poročila dva zaljubljenca. Začelo nam je že kruliti po želodčkih, zato smo se odpravili na edini otok Pariza, kjer smo si nakupili nekaj za pod zob.

Popoldan smo se po Elizejskih poljanah odpravili na ogled Napoleonovega Slavoloka zmage. Do vrha vodi še in še stopnic. S katerekoli strani na vrhu smo pogledali, smo videli enake ceste in enake stavbe, saj je slavolok postavljen na stičišču dvanajstih cest. Občutek, kot da stojiš v sredini zvezde z dvanajstimi kraki, je bil veličasten. Ob zaključku tega napornega dne, ki ga ni in ni hotelo biti konec, smo si ogledali še baziliko Sacré-Coeur, cerkev posvečeno Svetemu srcu ter znameniti predel Montmartre - gora mučenikov. Noge so nas še komaj držale pokonci. Izmučeni smo se komaj skotalili po hribčku navzdol in pri tem opazovali sončni zahod. Zadnji sončni žarki so metali sence na pariške stavbe in šele takrat smo spoznali, kaj je čar umetnosti. Spodaj nas je že čakal avtobus, ki nas je odpeljal v hotel. Končno tople posteljice in počitek do ranih ur. V nedeljo zjutraj smo se že ob 7.30 skobacali iz postelj in se odpravili na zajtrk. Mmm, kako so bile dobre palačinke z nuttello. Le kdo bi se jim lahko uprl. Dobra smo napolnili sestradane trebuščke in se odpravili novim dogodivščinam naproti. Pot nas je najprej vodila v modernejši poslovno-stanovanjski del Pariza La Défense z veliko votlo, imenovano Grande Arche, ki zaključuje ravno linijo od Louvra preko Slavoloka zmage. Potem, ko smo si noge spet dodobra razgibali na številnih stopnicah, smo se odpravili na ogled palače Versailles, ki jo je v želji po največji in najlepši palači zgradil sončni kralj. V zares ogromni palači je vsak od nas dobil slušalke. Ogledali smo si številne sobe, ki so se vrsatile ena za drugo. Videli smo kraljevska oblačila, prostore, v katerih so spali, jedli, plesali ... To je bilo zame res posebno doživetje, saj sem si lahko barvito predstavljala, kako kraljevsko so tam živeli.

Učenci OŠ Markovci so se letos odpravili na zanimiv izlet v Pariz in Bruselj.

Najbolj so nas navdušili kraljevski vrtovi, saj smo ob pogledu na njih vsi osupnili. Po treh urah ogledov smo se z avtobusom odpravili v znameniti muzej Louvre, ki je bil v zgodovini tudi srednjeveška trdnjava in palača francoskih kraljev. V njem je razstavljenih veliko slik, kipov in skulptur, ki so razdeljeni v šest oddelkov. A najbolj slavna je seveda Da Vincijeva Mona Liza, ki je znana po tem, da ti njen pogled sledi, kamorkoli se postaviš.

Po ogledu Louvra smo se povzpeli na Eifflov stolp. Uff, koliko stopnic! Še dobro, da so imeli dvigalo. Vsi zadihani smo veseli prečudovitega razgleda prisopihali na vrh. Ni lepšega, kakor temna noč, lučke po celem mestu ter šopek vrtnic v rokah ... haha. Tako lepo so utripale lučke na stolpu, da nas je resnično prevzelo. Naredili smo še zadnje posnetke, odposlali kartice našim domačim in se poslovili od prelepega, romantičnega

Pariza. Avtobus nas je nato odpeljal v hotel, kjer smo še spakirali kovčke in potočili zadnje solzice za Parizom.

V ponedeljek smo zgodaj zjutraj pospravili palačinke in čokoladne vafle ter se odpeljali Bruslju naproti. Tam smo si najprej ogledali Atomium, 102-metrski atom železa, povečan več kot 165-milijard.

Slikali smo se tudi zraven Evropskega parlamenta, kjer smo s ponosom poiskali našo zastavo in ime ter zapeli državno himno ob državnem prazniku - dnevu boja proti okupatorju. Videli smo tudi bruseljski Slavolok zmage, mestno hišo ter eno največjih borz na svetu. Podali smo se na glavni trg, znan po svoji fascinantni arhitekturi, kjer smo imeli nekaj časa, da smo našim najdražjim kupili kakšen majhen spominek.

Ah ja, bilo je prelepo, da bi trajalo. Vedrih obrazov, pa čeprav z grenkobo ob slovesu, smo se poslovili še od Bruslja.

Prispeli smo do ogromnega letališča.

Letalo se je dvignilo, nas pa je vse premagal spanec. Predramila nas je šele kratka turbolenca pred pristankom. Bil je pristanek in pol. Nekateri so kričali, drugi se smejali, bilo je zabavno. Nato nas je na italijanskem letališču pobral avtobus ter nas zapeljal v našo prelepo domovino Slovenijo. Na poti smo odložili naše prijatelje iz Ilirske Bistrice, s katerimi še ohranjamo stike. Nas je avtobus odložil v Ljubljani, od koder nas je odpeljal minibus nazaj v Markovce.

Ni bilo več kaj reči. Naše potovanje je tokrat bilo zares že pri koncu. Učiteljci Sonji smo resnično hvaležni, da nam je pomagala organizirati to potovanje ter da je skrbela za nas, in z nami preživela teh prečudovitih pet dni. Bilo je resnično zabavno in poučno, perfektno, najboljše in mislim, da v to ne dvomi nihče.

Katja Bezjak, 9. r.

Dvodnevni tabor: Trije kralji

Zjutraj smo se s starši pripeljali do avtobusne postaje OŠ Markovci. Tam nas je že čakal avtobus. Prtljago smo pospravili v avtobus. Vožnja je trajala eno uro. Tja smo prišli polni pričakovanja.

Najprej smo se namestili. Jaz sem bila v sobi številka 23 z Niko, Polono in Ines. Nato nam je gospod Aleš na kratko predstavil Pohorje. Po dobrem kosilu smo imeli počitek in šli smo na pohod do Črnega jezera. Med potjo smo videli Urškin križ. Ko smo utrujeni prišli v kočjo, smo imeli večerjo. Po večerji smo se počasi preoblekli v pižame in šli v disko. Do konca izdelani od plesanja in pohoda smo padli v posteljo. Zjutraj smo se zbudili s pasto na obrazu. Ugotovili smo, da so to zakuhale učiteljice. Nato smo šli na zajtrk, po zajtrku smo se oblekli in šli na pohod do partizanske bolnišnice. Po pohodu smo streljali z lokom. Super mi je šlo.

Potem smo se malo žalostno in malo veselo, da bomo spet videli starše, poslovili od psa Jaka in od vseh, ki so nam pomagali. Potovalke smo zložili v avtobus in prtljžnik in se odpeljali proti šoli, kjer so nas že čakali starši. Tako je bilo konec našega izleta. Ta izlet mi je bil zelo, zelo všeč.

Larisa Kumer, 3. a

V ponedeljek zjutraj smo se zbrali na avtobusni postaji. Poslovili smo se od staršev, sedli na avtobus in se odpeljali.

Ko smo prispeli, smo si ogledali svoje sobe. Naša soba je bila največja in najlepša. Potem smo šli na kosilo. Ko smo se najedli, smo imeli počitek, da smo se pripravili za pohod na Črno jezero. Na poti do Črnega jezera smo videli veliko stvari: mravljišče, drevesa in Urškin grob. Pri Črnem jezeru smo se ustavili in učiteljica Vlasta nam je povedala, zakaj je jezero črno.

Ko smo prišli nazaj, smo si odpočili in šli na večerjo. Po večerji smo šli na sprehod z baklami. Nazaj pa smo iskali škratova darila. Škratova darila so bile dude. Ko smo se vrnili s pohoda, smo šli noter, se okopali, si umili zobe in se preoblekli v pižamo. Potem smo šli v disko. Tam smo se zabavali. Po disku smo odšli spat. Drugo jutro smo se zbudili namazani s pastami, vedeli smo, da so krive učiteljice.

Drugo jutro smo po zajtrku odšli do partizanske bolnišnice Jesen. Po bolnišnici so nam učiteljice razdelile majice in odpravili smo se spet z avtobusom proti domu. Izlet mi bo ostal v lepem spominu.

Eva Vajda, 3. a

Zjutraj so me starši pripeljali na postajo. Prtljago smo naložili na avtobus in se poslovili od staršev. Vožnja je trajala približno eno uro. Ko smo prispeli na Tri kralje, smo se namestili v sobe. Jaz sem bila v sobi 22 z Evo, Amalijo, Ano, Nastjo in Niko. Nato smo imeli kosilo. Po kosilu smo imeli eno uro počitka. Med počitkom sem kupila razglednice in pisala sorodnikom. Odpravili smo se na pohod: Črno jezero. Med potjo smo prišli do spomenika Urške, ki je zmrznila. Ko smo prišli do Črnega jezera, smo izvedeli, zakaj se tako imenuje. Po pohodu smo imeli večerjo. Ko smo se najedli večerje, smo šli na pohod z baklami. Ko smo se vračali s pohoda, smo iskali skriti zaklad. Moj sošolec Patrik je ponorel, ko je našel skriti zaklad. Nato smo imeli pižama party. Po napornem dnevu smo odšli končno spat. Spati nisem mogla, ker je sošolka smrčala. Ko smo se zbudili, smo bili namazani s pasto. Nato smo imeli zajtrk, po zajtrku smo se odpravili na pohod: partizanska bolnica Jesen. Med potjo smo hodili prek mostov. Ko smo prispeli tja, smo videli hišice. Po pohodu smo streljali z loki. Zabela sem v črno. Potem smo prtljago zložili na avtobus in naredili skupno sliko. V zahvalo, ker smo prišli, smo dobili majico. Ko smo prispeli v Markovce, sem videla mamo, očeta in sestrico, ko so mi mahali. Ko sem izstopila iz avtobusa, sem objela družino. Najbolj mi je bil všeč pohod: partizanska bolnica Jesen.

Tea Korošec, 3. a

»Safe.si« - varna raba interneta

Sejfkov nagradni natečaj je del širšega tekmovanja vseh osnovnošolcev, srednješolcev in študentov pri projektu »Raziskovanje informacijske družbe,« ki poteka v okviru programa za Promocijo znanosti Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo. Za osnovnošolce prvih dveh triad so pripravili Sejfkov natečaj, s katerim so želeli pridobiti čim več izvirnih in informativnih vpogledov v to, kaj informacijska tehnologija in družba pomenita otrokom do 12 let, kako jo uporabljajo, kako se v njej znajdejo, s kakšnimi morebitnimi problemi se soočajo in ali so opremljeni s potrebnimi znanji za resnično varne in zabavne dogodivščine v spletnem okolju.

S šestimi učenkami iz šestega razreda naše šole smo sestavili in izdelali videospot na temo »Mladi proti spletnemu nadlegovanju«, s katerim smo se prijavi na ta natečaj. Sprva je bil naš cilj pridobiti si izkušnje na teh področjih, a smo bili kasneje v prvem krogu z našim izdelkom izbrani med 10 finalistov v Sloveniji. S tem smo bili povabljeni na zaključno konferenco in razglasitev zmagovalcev.

Na zaključni konferenci nam je na koncu pripadlo 5. mesto, videli pa smo tudi veliko zanimivih idej in izdelkov, ki so jih pripravili učenci iz drugih šol. Izdelek je v celoti nastal v šoli. Izdelali so ga učenci s pomočjo mentorjev.

Sodelujoče učenke: Nina Bezjak, Ajda Šterbal, Katja Vajda, Angelika Lajh, Amadeja Jurič in Iva Botič; mentorja: Gregor Zmazek in Slavica Lajh; aranžma: Boris Šegula; besedilo: Anja Hameršak in glasba: Gregor Zmazek.

OŠM

Udeleženke natečaja Save.si iz osnovne šole Markovci z mentorjema

Nepozaben izlet v Italiji

Ponoči iz četrta na petek, 8. maja, smo se z avtobusom odpravili na pot proti Italiji - proti Milanu. Zaradi težkega pričakanja, kaj vse bomo videli in doživeli, sploh nismo čutili utrujenosti. Najprej smo si ogledali mesto Milano. Ostal mi je čudovit spomin na njegove prekrasne cerkve. Največje doživetje je bilo zvečer, ko smo se srečali z italijanskimi prijatelji, našimi vrstniki in njihovimi družinami.

Po mene in nekaj mojih sošolk je prišla mama moje italijanske vrstnice. Odpeljala nas je k njim domov. Najprej smo igrali odbojko, nato nas je gospa povabila v hišo, kjer so nam postregli z dobro večerjo - že dolgo nismo tako obilno in dobro jedli, saj so nas od vsega dobrega »boleli trebuh«. Pogovarjali smo se v angleškem in nemškem jeziku, največ smo govorili o šoli. Po večerji nas je gospa odpeljala nazaj na avtobus, ki nas je odpeljal v hotel, kjer smo prenočili.

Naslednji dopoldan smo preživeli v šoli, čeprav je bila sobota. Naši prijatelji so nam pripravili učno delavnico in nas pogostili. Smeli smo se sprehoditi tudi po njihovi šoli. Posebno mi je bilo toplo pri srcu, ko sem na vidnem mestu zagledala našega kurenta - podarili smo jim ga, ko so nas obiskali. Na koncu smo vsi skupaj pozirali še za spominsko fotografijo.

Med potjo domov smo se ustavili še v Veroni. Tudi tam je bilo lepo. Videli smo Julijin balkon in areno.

Domov smo se vrnili srečno ter s seboj prinesli nepozabne spomine.

Lea Meznarič, 8. a

Olimje

Na izlet smo se pripravili tako, da smo pri pouku opisovali pot, doma pa smo pripravili nahrbtnik. Zjutraj smo se ob 8. uri zbrali na avtobusni postaji. Odpeljali smo se v Olimje.

Peljali smo se skozi Ptuj, Majšperk, Ptujsko Goro in Rogatec. Ustavili smo se v Rogaški Slatini, ki je znana po mineralni vodi. Sprehodili smo se po parku, kjer smo malicali. Kupili smo si tudi sladoled.

Nato smo se odpeljali v Olimje. Tam smo si ogledali samostan. Odpočili smo se pod lipo, staro preko 100 let. Z učiteljicami smo se sprehodili po zeliščnem parku. Pater nam je razlagal zgodovino cerkve. V notranjosti cerkve je vse črno in je okrašeno s pravim zlatom. Ob cerkvi je tudi majhen ribnik, v katerem plavajo krapi in majhne ribice. Pot smo nadaljevali do hiše čarovnic. Zelo zanimivi so mi bili ribič, Pehta in Bedanec. Na Jelenjem Grebenu smo hranili jelene in si ogledali keramično delavnico. Na koncu smo na Mrazovi kmetiji jahali konjičke in si ogledali živali. Še vedno ne morem verjeti, kakšni so bili petelini in kokoši. Tako polni perja. In še pav je bil tam! Čeprav ni razprl perja, je bil zelo lep. Mene je s svojim pisanim perjem prav očaral. Ogledali smo si tudi divje svinje in lami, ki sta mi bili tako všeč, da bi ju najraje zajahala.

Čeprav ju nisem zajahala, je bil to najboljši izlet v celem šolskem letu.

Ana Murko, 4. a

Foto: Marjan Petek

13. dan gasilcev OGZ Ptuj

Prostovoljno gasilsko društvo Prvenci je konec junija pripravilo praznovanje dneva gasilcev Območne gasilske zveze Ptuj, ki so ga združili z blagoslovom novega gasilskega vozila. V petek, 26. junija, so gasilske enote v Prvencih sodelovale v veliki medobčinski gasilski vaji, v soboto, 27. junija, pa je sledila osrednja gasilska slovesnost. Ob 16-ih so pripravili sprejem gostov, nato pa z mimohodom gasilcev in s kulturnim programom začeli slovesnost. Slavnostni govornik je bil župan občine Markovci Franc Kekec, zbrane pa sta pozdravila tudi domači predsednik Matej Bezjak in predsednik Območne gasilske zveze Ptuj Marjan Meglič. Sledila je svečana predaja novega gasilskega vozila, ki bo služilo za delovanje Prostovoljnega gasilskega društva Prvenci Strelci in tudi širše za posredovanje ob morebitnih nesrečah na območju ptujske gasilske zveze.

Na osrednji slovesnosti ob 13. dnevu gasilcev pa so ob koncu podelili tudi državna in druga gasilska odlikovanja.

MZ

Foto: Martin Ozmec

Praznik kmečkih običajev v Prvencih

Prosvetno društvo Prvenci-Strelci je prvi julijski konec tedna na prireditvenem prostoru v središču vasi pripravilo Praznik kmečkih običajev. Prvi dan prireditve so pripravili žetev s srpi in kosami, tako kot nekoč pa so seveda pripravili tudi pristno kmečko malico. Gospodar in gospodinja pa sta poskrbela, da kljub vročemu vremenu žanjci niso ostali žejni. Etnografskemu delu je nato sledilo družabno srečanje z ansamblom Navihanke. Drugi dan, v nedeljo, 5. julija, pa so pripravili parado kmečkih vpreg, starodobnih traktorjev in avtomobilov, v popoldanskih urah pa sta sledila še mlatev in zabavni del prireditve z ansamblom Prepih.

MZ

Prvo srečanje »Melačove« žlahte

Melačovi so rodbina mojega dedka Franca Štrafela (Melačovega Franca) iz Markovcev, ki se je z našo babico Marijo, rojeno Horvat (Hrvatekvo Mico) prav tako iz Markovcev, poročil leta 1920. Skupaj sta živela na Melačevi kmetiji nasproti cerkve sv. Marka. Vzgojila sta sedem otrok, od katerih danes še živita sin Vladko in hči Fefa.

Po smrti dedka in babice smo se vnuki, nečaki, tete in strici redko srečevali, zato smo se odločili, da stike obnovimo in tudi najmlajšim damo možnost, da spoznajo svoje sorodnike in rodbinske korenine.

V sončnem sobotnem popoldanskem dnevu 13. junija 2009 smo se tako Melačovi in Hrvatekvi zbrali v gasilskem domu Markovci na prvem srečanju sorodnikov. Naslovov vseh številnih sorodnikov ni bilo težko najti, saj na srečo nismo razsejani po Sloveniji in svetu. Večina nas živi v domači in sosednjih občinah.

Glede na to, da se z nekaterimi sorodniki res že dolgo nismo videli, smo organizatorji srečanja z negotovostjo čakali sobotno popoldne. A skrb je bila odveč; sorodniki so pričeli prihajati in nazadnje se nas je zbralo več kot 90. Najstarejša sorodnica je imela 84 let, najmlajši sorodnik pa dve leti. Kar nekaj nas je bilo, ki smo se prvič v življenju videli

Zbrani na srečanju "Melačove žlahte"

Foto: Andrej Mlakar

in vsi verjamemo, da ne zadnjič.

Priimek Štrafela v naši rodbini že dolgo ne prevladuje več, nekoliko bolje kaže priimku Horvat. S porokami so začeli prihajati novi priimki: Forštnarič, Zemljarič, Matjašič. V naslednji generaciji Vrbančič, Horvat, Petek, Zajšek, Prelog, Cimerman, Janžekovič, Črešnik ... Ta seznam se daljša, zato vseh ne bi znal naštet.

Kljub temu, da raste zdaj peti in se začenja šesti rod s celo vrsto novih priimkov, je naša želja, da ti mladi ljudje spoznajo svoje ro-

dovne korenine.

O prednikih našega dedka in babice žal še nimamo zbranih veliko podatkov, vendar smo se dogovorili, da bomo čez leto ali dve srečanje ponovili in nanj povabili tudi še neodkrite sorodnike.

Pravijo, da kri ni voda in prav je, da vemo, s kom nas veže.

Srečno do naslednjega srečanja.

Danko Štrafela

Zlatoporočenca Veselič iz Bukovcev

Zlatoporočenca Roza in Stanko Veselič

Foto: zasebni arhiv

V soboto, 13. junija, sta po 50 letih zakona pred matičarja ponovno stopila Roza in Stanko Veselič iz Bukovcev.

Zlatoporočenca sta natanko pred petdesetimi leti, torej 13. junija 1959, v Markovcih poročila Simon Solina in matičar Ignac Petrovič. Priča ženinu je bil Anton Veselič, priča nevesti pa Alojz Korošec. Po 50 letih skupne življenjske poti je zakonca Veselič za zlatoporočenca razglasil župan Franc Kekec, cerkveno bogoslužje pa je opravil farni župnik Janez Maučec.

Dom in družino sta si Veseličeva ustvarila v Bukovcih. V zakonu sta se jima rodili hčerki Anica in Helena. Danes pa sta tudi ponosna stara starša štirim vnukom: Gregorju, Tomažu, Gašperju in Juretu ter pravnukinji Zali.

Ob jubileju - zlati poroki - pa slavlencema izrekamo čestitke tudi iz našega uredništva.

MZ

Brata Kekec uspešna v konjarstvu

Brata Andrej in David Kekec iz Nove vasi sta se v začetku meseca julija udeležila 13. vseslovenskega konjeniškega spektakla v Dupleku, ki je potekal v okviru praznika občine Duplek.

V spretnostni vožnji enovpreg s kobilom Mišo (voznik Andrej, sovoznik David) sta osvojila 3. mesto. V enaki disciplini, vendar v drugi zasedbi s konjem Vulcanom (voznik David, sovoznik Andrej) sta osvojila 2. mesto. Andrej je tekmoval tudi v spretnostnem jahanju s konjem Vulcanom in osvojil 3. mesto, nato pa se je s kobilom Mišo še pomeril v snemanju dupleške Alke (pletenege venca), kjer mu je prvo mesto za las ušlo in je osvojil odlično 2. mesto.

Foto: zasebni arhiv

Andrej in David Kekec uspešna na konjeniškem spektaklu v Dupleku

V Kekčevem hlevu imajo trenutno šest konj, od tega imajo tri ponije in dva spomladanska žrebička, ki pridno raste-ta. Andrej se udeležuje različnih konjeniških prireditvev po Sloveniji, sicer pa brata Kekec s konjsko vprego popeljeta tudi marsikateri poročni par.

AK